

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ο Άγιος Προκόπιος, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 8 Ιουλίου, γεννήθηκε στην πόλη Αιλία στα Ιεροσόλυμα, κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Διοκλητιανού (284-305) μ.Χ. Οι γονείς του ήταν πλούσιοι και ο πατέρας του ονομάζονταν Χριστόφορος και ήταν Χριστιανός και η μητέρα του Θεοδοσία και ήταν, ειδωλολάτρισσα. Μάλιστα δε, κατείχε το αξίωμα της συγκλητικής και ήταν μια, από τις πρώτες αρχόντισσες της πόλης. Ο μικρός Νεάνις, όπως, αποκαλούσαν τον νεαρό Προκόπιο, ήταν, το μονάκριβο παιδί της οικογένειας, που είχε την μεγάλη ατυχία, να χάσει από μικρός τον πατέρα του, Χριστόφορο. Η μητέρα του Θεοδοσία που ανάλαβε εξ' ολοκλήρου την ανατροφή του παιδιού της, φρόντισε να τον αναθρέψει, ειδωλολατρικά. Είχε δε την επιθυμία να τον δει, μεγάλο και σπουδαίο αξιωματούχο, στη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Γι' αυτό δε διστάζει να καταφύγει στον Διοκλητιανό και να του ζητήσει, να δώσει στο παιδί της ένα μεγάλο αξίωμα, κρατώντας του και αρκετό χρυσάφι, ως αντάλλαγμα. Μόλις, ο αυτοκράτορας βεβαιώνεται,

για τις ικανότητες που διέθετε, ο νεαρός Νεανίας, τον ονόμασε Δούκα, σ' όλη την Αλεξάνδρεια και του έδωσε την θέση. Έτσι, προκειμένου, να αναλάβει τα καθήκοντά του στην Αλεξάνδρεια, τον συνόδευσαν δυο στρατιωτικά τάγματα και είχε, ρητή εντολή από τον αυτοκράτορα, να κηρύξει άγριο διωγμό εναντίον των Χριστιανών. Έπρεπε, παντού να τους καταδιώξει, να αρπάξει την περιουσία τους, να τους βασανίσει και στο τέλος να τους θανατώσει.

Ο δρόμος προς την Αλεξάνδρεια, δεν ήταν και τόσο ευχάριστος. Ο υπερβολικός καύσωνας, τους ανάγκαζε να μετακινούνται τη νύχτα και τη μέρα να ξαποσταίνουν σε δροσερά μέρη, κοντά σε άφθονο νερό, για τους ίδιους και για τα ζώα τους. Οι κάτοικοι των περιοχών που περνούσαν, τους υποδέχονταν με μεγάλες τιμές, εφαρμόζοντας τις συνήθειες, της εποχής.

Όμως, ένας δυνατός σεισμός, που συνοδεύονταν από ένα ισχυρό κρότο και από τη λάμψη της αστραπής, ακούστηκε μια φωνή, που του έλεγε: « Για πού ξεκίνησες, Νεανία, με τόσο στρατό και ποιόν πας να πολεμήσεις;». Ο Νεανίας τρομαγμένος, ρωτά να μάθει: « Ποιος είσαι Κύριε;». Συγχρόνως δε, κάνει την εμφάνισή του ένας λαμπερός Σταυρός, που ακτινοβολούσε, όπως ο ήλιος και μια φωνή ακούστηκε να βγαίνει από το Σταυρό, που του έλεγε: « Εγώ είμαι ο Ιησούς Χριστός, ο Εσταυρωμένος, ο Υιός του Θεού. Με αυτό το Σταυρό, θα νικήσεις τους εχθρούς σου, η ειρήνη δε και η αγάπη Μου, θα είναι πάντα μαζί σου». Αμέσως η φωνή, σταμάτησε να ακούγεται και ο Σταυρός, ανέβηκε ψηλά στον Ουρανό και εξαφανίστηκε. Ο Νεανίας και οι στρατιώτες του έμειναν κατάπληκτοι και έδειχναν αμήχανοι, γι' αυτά που άκουγαν και έζησαν.

Έτσι, μόλις, συνάντησαν την πρώτη πόλη, που ονομάζονταν Σκυθόπολη, ο Νεανίας, δίδει εντολή να συγκεντρωθούν οι καλύτεροι χρυσοχόοι, προκειμένου, να του κατασκευάσουν, ένα πολύτιμο αντικείμενο. Όλοι τους υπέδειξαν, τον Μάρκο, σαν καλύτερο χρυσοχόο, με τον οποίο συναντήθηκε, ο Νεανίας, ιδιαιτέρως και του παρήγγειλε, να του κατασκευάσει τον Σταυρό, όπως ακριβώς τον είδε και όπως, τον ήθελε. Ο Μάρκος τρόμαξε, για μια τέτοια κατασκευή, γιατί φοβήθηκε, ότι, μόλις θα το μάθει ο βασιλιάς, αμέσως, θα τον θανατώσει. Όμως, το πρόβλημα ξεπεράστηκε γρήγορα, με τις αμοιβαίες υποσχέσεις, ότι δεν θα μάθει ποτέ, κανείς, τίποτα. Μόνο έτσι, πείστηκε ο χρυσοχόος και έβαλε μπροστά, να κατασκευάζει τον Σταυρό. Όταν, έφθανε προς το τέλος του, διαπιστώνει προς μεγάλη του έκπληξη τρεις εικόνες, στο επάνω μέρος του Σταυρού και τους Αρχαγγέλους Μιχαήλ και Γαβριήλ, στα δεξιά και αριστερά τους. Αρχίζει αμέσως τις προσπάθειες, να τις αφαιρέσει, αλλά μάταια. Σε λίγο καταφθάνει και ο Δούκας Νεανίας, που βλέποντας τον Σταυρό, ζητά από τον κατασκευαστή να του εξηγήσει, τι σημαίνουν οι παραστάσεις που φαίνονται, στο επάνω του μέρος. Ο χρυσοχόος, του απαντά: « Δε γνωρίζω, πως αποτυπώθηκαν επάνω, γιατί εγώ δεν τις κατασκεύασα!». Όμως, γρήγορα κατάλαβε, ο Νεανίας, τι ακριβώς είχε συμβεί και με δάκρυα στα μάτια, γονάτισε και προσκύνησε, το Σταυρό. Στη συνέχεια, με ευλάβεια τον παίρνει μαζί του και αναχωρεί με τους στρατιώτες του, για την Αλεξάνδρεια.

Στην Αλεξάνδρεια η κατάσταση δεν ήταν καθόλου ευχάριστη, για τους κατοίκους. Οι Αγαρηνοί, δημιουργούσαν πλείστα όσα προβλήματα, στον ντόπιο πληθυσμό, αρπάζοντας τις νεαρές κόρες τους, προκειμένου να τις κάνουν γυναίκες τους, συγχρόνως δε, καταπατούσαν και τις περιουσίες τους. Μπροστά στην άθλια αυτή κατάσταση, που ζούσαν, έφθασαν στον νέο Δούκα και με δάκρυα στα μάτια τον παρακαλούσαν, να τους λυπηθεί και να τους απαλλάξει, απ' αυτό το μαρτύριο. Αμέσως, ετοιμάζει τους στρατιώτες του και στρέφεται εναντίον των Αγαρηνών, έχοντας πάντα επάνω του και τον Σταυρό, που του λέγει: « Έχε θάρρος Νεανία, γιατί είμαι ο Κύριός σου και θα είμαι μαζί σου». Έτσι, με τη

Ο Άγιος Προκόπιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Κυριακή, 17 Ιούνιος 2012 20:06 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 08:53

Δύναμη του Σταυρού, οι Αγαρηνοί δεν αντέταξαν καμιά αντίσταση στους στρατιώτες του Δούκα, γιατί έπεφταν κάτω μόλις τους αντίκρυζαν και στη συνέχεια τους σκότωναν. Μ' αυτό τον τρόπο, γρήγορα απαλλάχτηκε η περιοχή, από την παρουσία τους.

Γι' αυτή του την επιτυχία, σπεύδει να ενημερώσει άμεσα την μητέρα του, για να χαρεί κι' εκείνη, τα κατορθώματα του παιδιού της. Εκείνη, αμέσως, ταξιδεύει για την Αλεξάνδρεια, όπου συναντιέται μαζί του και σφιχταγκαλιασμένοι, γιόρταζαν το γεγονός, της επιτυχίας. Δεν παρέλειψε όμως, να του υπενθυμίσει, ότι αυτή του η επιτυχία οφείλεται, αποκλειστικά και μόνο, στους ειδωλολατρικούς θεούς. Όμως, εισπράττει την απάντηση, από το παιδί της, που της λέγει: « Να είναι ευλογημένος ο Αληθινός Θεός, που μου έδωσε τη δύναμη να νικήσω τους εχθρούς μου». Η ειδωλολάτρισσα μητέρα, τον συμβούλευσε μητρικά, να μην εκφράζεται έτσι, για τον ένα θεό, γιατί « θα αγανακτήσουν οι υπόλοιποι και θα κάνουν, κακό!».

Έτσι, ο Δούκας Νεανίας, καταστρώνει σχέδιο, προκειμένου να πείσει τη μητέρα του, να επιστρέψει στην Αληθινή Πίστη. Πηγαίνουν μαζί στο δωμάτιο της, όπου ήταν γεμάτο με χρυσά είδωλα και την παρακαλεί να τα ρωτήσει και να της απαντήσουν, πού οφείλεται, αυτή η επιτυχία. Όμως, δεν πήραν καμιά απάντηση, γιατί οι θεοί της μητέρας του, ήταν και βουβοί και παρέμειναν, άλαλοι. Αμέσως καταστρέφει τα ειδωλολατρικά αγάλματα, τα τεμαχίζει και τα μοιράζει στους φτωχούς. Έτσι, τα άχρηστα χρυσά αγάλματα, τα μετατρέπει σε ωφέλιμα και χρήσιμα, για τους φτωχούς. Στη συνέχεια, στρέφεται προς την μητέρα του και της εξηγεί, ότι η επιτυχία του οφείλεται, στον « Εσταυρωμένο Ιησού Χριστό».

Η μητέρα του Θεοδοσία κατάπληκτη, δεν πίστευε στα μάτια της, γι' αυτά, που έβλεπε. Ένοιωθε να μην την στηρίζουν πλέον τα πόδια της και πλημμυρισμένη από οργή και μίσος, έτρεμε ολόκληρη. Η στοργική μάνα έγινε από τη μια στιγμή στην άλλη, άπονη και σκληρόκαρδη, γιατί σπεύδει η ίδια να καταγγείλει και να προδώσει, το μονάκριβο παιδί της, στον αυτοκράτορα. Έτσι, αποδεικνύει, ότι την ενδιέφερε μόνο το αξίωμα που κατείχε, αδιαφορώντας, για τις όποιες συνέπειες, που θα είχε, το μονάκριβο παιδί της.

Ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός ενημερώνει με τη σειρά του τον ηγεμόνα της Παλαιστίνης Ουλκίωνα, να συλλάβει τον Δούκα Νεανία και να προσπαθήσει να τον βγάλει από την πλάνη που βρίσκεται και σε διαφορετική περίπτωση να τον σκοτώσει, αφού προηγουμένως τον βασανίσει, για να παραδειγματιστούν, έτσι και οι υπόλοιποι. Μόλις, συναντήθηκαν οι δυο άνδρες, ο Νεανίας του λέγει: « Είμαι Χριστιανός και κάμε, ό,τι σε διέταξαν». Μάλιστα δε, για να τον εξοργίσει περισσότερο, βγάζει τη ζώνη του και αυτοκαθαίρεται, από στρατιωτικός, πετώντας την, στα μούτρα του.

Αμέσως, δίδει εντολή ο ηγεμόνας, να τον δέσουν και να τον οδηγήσουν στην Καισάρεια, για να τον κρεμάσουν. Στη συνέχεια, άρχισαν, να του ξεσχίζουν τις σάρκες του και το αίμα έτρεχε ποτάμι. Ο πόνος γίνονταν, ολοένα και πιο αφόρητος. Ο κόσμος, που παρευρίσκονταν εκεί, έδειχνε τρομαγμένος και με κομμένη την ανάσα, παρακολουθούσε το θέαμα. Ο Νεανίας, βρήκε το κουράγιο και τη δύναμη, να προσευχηθεί στο Σωτήρα μας Χριστό, παρακαλώντας τον να Τον λυπηθεί και να Τον βοηθήσει. Το φρικτό μαρτύριο, συνεχίστηκε μέχρι το βράδυ, όπου στη συνέχεια, τον έριξαν στη φυλακή. Το ίδιο βράδυ, τον επισκέπτεται ο Χριστός, μαζί με τους Αγγέλους Του και του λέγει: « Νεανία, απ' εδώ και στο εξής, θα ονομάζεσαι Προκόπιος, γιατί σύμφωνα με το όνομα αυτό, θα προκόψεις και θα προσφέρεις στον Πατέρα μου, αρκετό ποίμνιο εκλεκτό», συγχρόνως δε, του θεράπευσε και όλες του, τις πληγές.

Έτσι, όταν, την επόμενη μέρα ο ηγεμόνας ζήτησε να τον φέρουν πάλι κοντά του, είδε

Ο Άγιος Προκόπιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Κυριακή, 17 Ιούνιος 2012 20:06 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 08:53

προς μεγάλη του έκπληξη τον Άγιο, να είναι θεραπευμένες οι πληγές του, αλλά και οι στρατιώτες του, ζητωκραύγαζαν και φώναζαν δυνατά, « ότι ο Θεός του Αγίου, είναι ο Αληθινός Θεός». Για να τον βγάλει ο Άγιος από τη δύσκολη θέση, του ζήτησε να πάνε στο ναό, προκειμένου, να μάθουν την αλήθεια, για τη θεραπεία του. Ήταν, τόσο ανόητος ο ηγεμόνας, που πίστεψε, ότι ήλθε η ώρα, να θυσιάσει στα είδωλα, ο Άγιος. Ο ηγεμόνας, δίδει εντολή, να στολίσουν με λευκά υφάσματα το δρόμο, που οδηγεί στο ναό και με τελάληδες καλούσε τους κατοίκους της πόλης, να συγκεντρωθούν, για να παρακολουθήσουν το θέαμα. Μόλις έφθασαν στον ναό, τους ζήτησε ο Άγιος να παραμείνουν όλοι έξω και μπαίνει μόνος του μέσα και προσεύχεται. Την ίδια ώρα, τα είδωλα, έπεσαν κάτω και έλιωσαν. Έτρεξαν σαν νερό και ξεχύθηκαν από την πόρτα, έξω. Όλοι οι παρευρισκόμενοι, βλέποντας αυτό το παράξενο θέαμα, αναφωνούσαν: « Ο Θεός των Χριστιανών να μας βοηθάει, γιατί είναι ο Αληθινός Θεός». Ανάμεσα σ' αυτούς που πίστεψαν, ήταν οι δικαστές, οι στρατιώτες, αλλά και πλήθος κόσμου αρκετών χιλιάδων, τους οποίους ο Άγιος έστειλε, στον Επίσκοπο Λεόντιο να βαπτιστούν, γιατί ο ίδιος ρίχτηκε στη φυλακή.

Έτσι, την επόμενη μέρα, πιάνει δουλειά, ο αιμοχαρής ηγεμόνας, με ομαδικές εκτελέσεις, μετά τις θαρραλέες, ομολογίες τους. Πρώτοι που μαρτύρησαν, ήταν, οι στρατιώτες του, που έγιναν Χριστιανοί, για να ακολουθήσουν οι δικαστικοί και οι αρχόντισσες συγκλητικές, γυναίκες, που φώναξαν με όλη τη δύναμη της ψυχής τους, ότι είναι Χριστιανοί. Ανάμεσα στις γυναίκες που μαρτύρησαν, ήταν και η συγκλητική μητέρα του, Θεοδοσία.

Τέλος, ήλθε και η σειρά, για τον Άγιο Προκόπιο. Οι δήμιοι παραλαμβάνουν τον Άγιο και τον οδηγούν έξω από την πόλη, όπου βρίσκονταν, ο τόπος εκτέλεσης. Πριν, ακόμη, οι δήμιοι τον αποκεφαλίσουν, ζήτησε και του έδωσαν την άδεια να προσευχηθεί, που ήταν και η τελευταία του, επιθυμία. Παρακάλεσε και ζήτησε από τον Παντοδύναμο Θεό, για όσους ήθελαν να γιορτάζουν τη μνήμη Του, να τους λυτρώνει από τους πόνους και τις οδύνες και να τους αξιώσει να κληρονομήσουν, τη βασιλεία Του. Μόλις τέλειωσε, άκουσε μια φωνή, που του λέγει: « Εισακούστηκε η δέησή σου, Προκόπιε». Ο σκληρόκαρδος δήμιος, ακόνιζε το σπαθί του και πριν προφθάσει ο Άγιος να τελειώσει την προσευχή του, το κατεβάζει με δύναμη και του αφαιρεί, την Αγία Του Κεφαλή.

Ήταν στις 8 Ιουλίου και τη μέρα αυτή, γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Αγρευθείς ουρανόθεν προς την ευσέβειαν, κατηκολούθησας χαιρων ώσπερ ο Παύλος Χριστώ, των Μαρτύρων καλλονή Μάρτυς Προκόπιε. Όθεν δυνάμει του Σταυρού, αριστεύσας ευκλεώς, κατήσχυνας τον Βελίαρ, ού της κακίας ατρώτους, σώζε τους πόθω σε γερραίροντας.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου Προκοπίου:

{mp3}ag-prokorios{/mp3}

Ο Άγιος Προκόπιος.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Κυριακή, 17 Ιούνιος 2012 20:06 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 08:53

ΠΗΓΕΣ:

1. Εκδόσεις, «Ορθόδοξου Τύπου» Ο ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
2. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Προκοπίου, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσους φέρουν βαπτιστικά το όνομα του Αγίου, να τους προστατεύει, η Χάρη Του.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Ιούνιος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}